

Amtet, hvorigjennem de gaae. Jeg troer altsaa, at det er med fuldkommen Føle, at Spørgsmaalet stilles saaledes: Bliver Byrden i Ringkjøbing Amt og Kjøbenhavns Amt — for at jeg skal nævne de to Amtet, der ere særlig frembævede som stærkt bebyrdede — taalelig eller ikke?

Simon: Jeg troer ikke, at jeg har stillet Spørgsmaalet anderledes, end den ærede Minister nu stillede det.

Sonne: Jeg troer dog, at der er en Maade, hvorpaa Ligelighed nogenlunde vilde kunne tilveiebringes, nemlig den, at en vis Deel af Amternes Udgifter til de mindre Landeveie og Hovedlandeveiene eller Landeveiene, som de jo herefter skulle kaldes, blev regnet sammen og fordeelt ligelig paa alle Amtene; derved vilde Byrden vistnok nogenlunde jævnes.

Da ikke Flere ønskede at høre sig, sluttedes Forhandlingen. Sagens Overgang til anden Behandling fattes under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 40 St.

Tang: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at Sagen henvises til det Udvalg, Thinget har besluttet at nedsætte til at behandle Udkast til Lov om Bestyrelsen af Veivæsenet og Udredelsen af Bekostningerne ved offentlige Veies Anlæg, Istandsaettelse og Vedligeholdelse.

Dette Forslag fattes under Forhandling og da Ingen ønskede at høre sig, under Afstemning, hvorved det vedtoges eenstemmig med 39 Stemmer.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende: Udkast til Lov om Bestyrelsen af Veivæsenet og Udredelsen af Bekostningerne ved offentlige Veies Anlæg, Istandsaettelse og Vedligeholdelse.

til hvilket bliver at henvise:

„Udkast til Lov om Foranstaltninger i Anledning af Hovedlande-

veienes Henlæggelse under Amtsraadenes Bestyrelse.“

Der afgaves 41 Stemmesedler.

Formanden: Derfom Thinget ikke har Noget derimod, vil jeg udsætte Optællingen af Stemmerne, for at foretage den næste Sag paa Dagsordenen. (Ophold). Vi gaae saaledes til den sidste Sag paa Dagsordenen, som er: Første Behandling af: Forslag til Lov om Tillæg til Loven af 29de December 1857 om Eftertryk. (Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1003—1004).

Hasle: Det Forslag, jeg har tilladt mig at indbringe her i Thinget, og som nu er til Forhandling, angaaer et Tillæg til Loven om Eftertryk, der, som det ærede Thing bekendt, gaaer ud paa at værne om Forfatteres litteraire Eiendomsret. I et saa lille Land som Danmark, hvor Bæskrevsen er saa indskrænket, kan Forfatterens Stilling i pecuniær Henseende naturligviis ikke være meget fordeelagtig, og det maa derfor være ønskeligt, at deres Eiendomsret beskyttes saa meget som muligt. Loven af 29de December 1857 har dette til Hensigt og har søgt ved Slutningsbestemmelsen om muligt at udvide Beskyttelsen ogsaa til andre Lande, idet § 23 siger, at nærværende Lovs Bestemmelser, under Forudsætning af Gjensidighed, ved kongelig Anordning kunne ganske eller tildeels gjøres anvendelige paa de andesteds udgivne Bærfker. Det maa derfor anses for heldigt, at der nu i Sverrig arbeides paa igjennem Lovgivningsmagten, at faae en Lov, der svarer til denne danske Lov om Eftertryk. Derved vil det blive muligt, at de danske Forfatteres Eiendomsret over deres Bærfker kan blive beskyttet ogsaa i Sverrig, saa at der ikke der kan ske Eftertryk af deres Arbejder. I den Lov, som der søges fremmet, er der tillige foreslaaet, at danske Skrifter ikke maae oversættes i Sverrig. Det er en Bestemmelse, der forekommer mig at have en stor Betydning i et Naborige, idet der saa ikke strax kan udkomme en Oversættelse, der vil gjøre, at Forfatteren mister en Fordeel, han ellers kunde have. Jeg troer, at det er en Sag, der er saa almindelig anerkjendt, saa der ikke behøver at tales derom. Der er derimod